

[Socialministeren]

Forholdet mellem arbejdsindkomst og kontanthjælp er reguleret af loftsbestemmelserne i bistandslovens § 37, stk. 5, hvorefter den udmålte behovsbestemte kontanthjælp kun kan udbetales, såfremt den for personer, der ikke tidligere har haft indkomst, ikke overstiger 5.723 kr. pr. måned, og for personer, der tidligere har haft indtægt, ikke overstiger 90 pct. af den hidtidige indtægt.

Kontanthjælpsmodtagere, der tidligere har haft en høj indtægt – og derfor har været i stand til at afholde store boligudgifter – kan i visse tilfælde få mere end en lavtlønnet, men dog aldrig mere end 90 pct. af pågældendes hidtidige indtægter. Hensigten hermed er at forebygge, at personer med forbigående sociale problemer bliver tvunget til at gå fra hus og hjem. Det er ikke meningen, at man permanent skal kunne modtage hjælp på et højere niveau, end hvad lavtlønnede kan tjene. Det er således i bistandslovens § 41 fastsat, at kommunen senest efter 3 måneder skal tage familiens forhold op til bedømmelse af, om der er grundlag for at yde andre former for bistand end løbende økonomisk hjælp, herunder rådgivning om afvikling eller nedbringelse af faste udgifter, som pågældende ikke kan forventes at blive i stand til at afholde fremover.

Der har efter de gældende regler i enkelte tilfælde kunnet opstå problemer i samspillet mellem kontanthjælp og andre indkomstafhængige sociale ydelser som følge af, at kontanthjælpen udbetales som en skattefri ydelse. Dette gælder især ved beregning af fripladstilskud til forældre med børn i daginstitutioner. Dette problem vil blive afhjulpet, når kontanthjælpen pr. 1. januar 1994 bruttoficeres, idet bruttoficeringen vil medføre, at indkomstafhængige ydelser for kontanthjælpsmodtagere som for andre vil blive beregnet på grundlag af den skattepligtige indkomst.

Efter bruttoficeringen bliver kontanthjælpen som udgangspunkt beregnet som en dagpengelignende ydelse. De dagpengelignende ydelser til personer henholdsvis med og uden forsørgelsespligt over for børn under 18 år er fastsat med udgangspunkt i de beregnede nuværende gennemsnitlige ydelser til kontanthjælpsmodtagere. Når bruttoficeringen er fuldt ud gennemført, vil ydelsen til personer med forsørgelsespligt over for børn under 18 år udgøre 80 pct. af dagpengemaksimum og til andre personer 60 pct. af dagpengemaksimum.

Med bruttoficeringen bliver ydelsesniveauet

for kontanthjælp lettere sammenligneligt med andre overførselsindkomster og lønindtægter og dermed mere gennemskueligt for borgeren.

Indkomstuafhængige ydelser som f.eks. børnefamilieydelsen er ens for alle og har derfor ikke betydning for forholdet mellem kontanthjælpsmodtagere og personer med arbejdsindkomst.

Efter min opfattelse er de eksisterende regler – når kontanthjælpen bruttoficeres – tilstrækkelige til at sikre et rimeligt forhold mellem kontanthjælp og arbejdsindkomster. Jeg har ingen planer om at udvide loftsbestemmelserne med f.eks. et særligt nominelt maksimumsbeløb.

Endelig er jeg enig i, at det bør modvirkes, at unge, som selv kan løse deres problemer, modtager enten kontanthjælp eller ungdomsydelse. Det overvejes derfor at give kommunerne udvidede muligheder for at kræve tilbagebetaling. De nærmere modeller og kriterier overvejes i Socialministeriet.

Spm. nr. S 1164

Til *socialministeren* (13/7 93) af:

Gammelgaard (KF):

»Hvordan kan ministeren påstå, at problemerne med forholdet mellem kontanthjælp og arbejdsindkomst bliver løst, når kontanthjælpen bruttoficeres, eftersom det i regeringens udspil »Ny kurs mod bedre tider« hedder, at det sikres, at ingen taber på omlægningen, og eftersom det af bemærkningerne til ministerens lovforslag om bruttoficering af kontanthjælp m.v. (lovforslag nr. L 313, forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Bruttoficering af kontanthjælp m.v.)) fremgår, at kontanthjælpsmodtagerne fortsat skal modtage hjælp på det hidtidige niveau?«

Begrundelse

Af ministerens svar på mit spørgsmål af 5. juli 1993 (nr. S 1104) fremgår det, at problemet med samspillet mellem kontanthjælp og andre indkomstafhængige sociale ydelser løses, når kontanthjælpen pr. 1. januar 1994 bruttoficeres.

Det hedder også i ministerens svar: »Efter min opfattelse er de eksisterende regler – når kontanthjælpen bruttoficeres – tilstrækkelige til at sikre et rimeligt forhold mellem kontanthjælp og arbejdsindkomster.«